

בתי המשפט

עמנ 000251/07	בית משפט מחוזי תל אביב-יפו
	בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים בפני: כב' השופט נ. ישעיה

בעניין: מנהל הארנונה של עירית ת"א-יפו

ע"י עו"ד ע. בוסתן

המערער

נגד

סטודיו עינהר בע"מ

ע"י עו"ד ד. גואטה

המשיבה

פסק דין

1. המערער לא השלים עם החלטת רוב חברי ועדת הערר לענייני ארנונה כללית של עיריית תל-אביב-יפו, אשר קבעה:

"לאור האמור לעיל, נראה לנו שפעילות העוררת (המשיבה דכאן – נ.י.) היא פעילות שיש לסווגה כ'מלאכה ותעשייה' ולא כ'עסקים'. הפעילות שאינה בגדר מלאכה ותעשייה היא פעילות שולית והולכת לאחר העיקר".

לאור מסקנה זו קיבלה עודת הערר את ערעור המשיבה והורתה למערער, לסווג את העסק שמנהלת המשיבה ברח' השוק 42 תל-אביב, לצורך חיובה בארנונה, בקטגוריה של "מלאכה ותעשייה" ולא בקטגוריה של "בניינים שאינם משמשים למגורים", כפי שסבור המערער וכפי שסבר, בדעת מיעוט, אחד מחברי הועדה.

הערעור שבפני מופנה כנגד החלטת רוב חברי הועדה.

טענות באי כח הצדדים נטענו בכל הערכאות ועל עיקרן חזרו בפני במסגרת ערעור זה.

נתתי דעתי לטענותיהם ולדעת רוב חברי ועדת הערר והנמקותיהם, כמו גם לדעת המיעוט של אחד מחבריה על הנמקותיה, והגעתי למסקנה, ברורה וחד משמעית מבחינתי, לפיה יש לאמץ את דעת רוב חברי הועדה ולדחות את הערעור שהוגש ע"י המערער.

2. המשיבה עוסקת במקום העסק (ברח' השוק 42 תל-אביב) בבניית או ייצור אבות טיפוס או דגמים של אריזות למוצרים שונים (שפופרות וקופסאות) מחמרים שונים, לרבות קרטון פלסטיק ונייר. לצורך כך מוצבים במקום, בין השאר, 4 שולחנות עבודה, שני מחשבים ומשור חשמלי אחד לחיתוך עץ. המשיבה מעסיקה לצורך פעילותה זו ארבעה עובדים העוסקים בעיצוב האריזות. הייצור ההמוני של האריזות, לאחר עיצובן הסופי, נעשה במקום אחר.

פעילות זו, אשר לגביה אין, למעשה, מחלוקת בין הצדדים, נושאת אופי של בית מלאכה וככזה יש לסווג את בית העסק, לצורך חיוב בארנונה לפי סעיף 3.4.1 לצו הארנונה של עיריית תל-אביב, הכולל עסקים שהם באופים בתי מלאכה ומפעלי תעשייה.

אינני סבור כי ניתן לשלול את האלמנטים ה"ייצוריים" של העסק ממפעל או עסק מעין זה. האם ייצור אבות טיפוס או דגמים של אריזות, ולא דווקא ייצור המוני או סדרתי שלהם, אינו בגדר ייצור? הרי העובדים במקום, קרי המעצבים, עוסקים ב"בניית" אריזות כאלה או אחרות מחמרים כאלה או אחרים. אף אם מדובר במודלים או אבות טיפוס בלבד, הרי לא יכול להיות ספק כי אף דגמים אלה "מיוצרים" בעבודת כפיים של המעצבים, באמצעות מכשירים כאלה או אחרים העומדים לרשותם בבית העסק. אמנם ל"ייצור" זה קדמה מחשבה וגיבוש "רעיונות יצירתיים" כאלה או אחרים, אך סופם של "רעיונות" אלה הוא בעיצוב ו"ייצור" מודל או אב-טיפוס של האריזה אשר על פיו מיוצרות האריזות לאחר מכן בייצור סדרתי.

העובדה כי הייצור הסדרתי נעשה במקום אחר או בבית מלאה או מפעל גדול יותר אינה שוללת את אופיה ה"ייצוריים" של מלאכת עיצוב המודל או אב הטיפוס.

3. קיומו של אלמנט "הייצור" של מוצר כזה או אחר, בין אם מדובר בייצור סדרתי או המוני ובין אם מדובר בייצור של אבות טיפוס או מודלים בלבד הוא מרכזי ומכריע

לצורך ההבחנה בין בית מלאכה או תעשיה לבין עסקים הנושאים אופי מסחרי בעיקר, או אופי דומה אחר, שכן בלשון בני אדם, כפי שהיא מדוברת בימינו, ובהעדר הגדרה בחיקוק הנ"ל של המונח, בית מלאכה הוא מקום בו עובדים, בעיקר בעבודת כפיים, ומייצרים מוצרים כאלה או אחרים ואף עוסקים בתיקונם באמצעות כלי עבודה או בלעדיהם.

4. טענת המערער לפיה מדובר, למעשה, במשרד פרסום העוסק בין השאר בעיצוב אבות טיפוס או מודלים, כחלק מפעילותו העיקרית כמשרד פרסום הנושא אופי מסחרי – משרדי ולפיכך לא ניתן לסווגו כבית מלאכה, טענה זו אינה מקובלת עלי.

אמנם אופי פעילותו של משרד פרסום דומה יותר לאופי של משרד המעניק שרותים שונים מאשר ל"ייצור", אך עדיין על המערער להראות כי העסק אותו מנהלת המשיבה הוא אכן משרד פרסום.

אף אם אניח כי בבית העסק מתנהלת פעילות של "שיווק" ו"עיצוב", עדיין לא שוכנעתי כי בניית המודל או יצירת אבות הטיפוס היא טפלה לפעילות זו. יתירה מכך וכאמור: בלתי סביר לטעון או להניח כי בבניית המודלים אין אלמנטים יצוריים, הרי מישחו "בונה" באמצעות כלי עבודה אחרים את המודלים ומעצב אותם. "בניה" זו הינה פעילות יצרנית ולא דווקא משרדית או שיווקית.

5. לא הוכח, כאמור, כי מדובר למעשה בפעילות משרד פרסום. מהחלטת ועדת הערר כולל חוות דעתו של חבר הועדה בעל דעת המיעוט, עולה כי הבירור העובדתי שהם ערכו באמצעות ראיות שהוצגו בפניה מצביע על פעילות (או עבודה ידנית) של ציור, הדבקה, חיתוך וצביעה של חומרי גלם שונים מהם מיוצרות האריזות או המודלים שלהם (קרטון, נייר, פלסטיק וכו'). הועדה שוכנעה בעקבות זאת ולאור העובדה שבמקום העסק עבדו מעצבים בלבד, כי עיקר הפעילות במקום היא פעילות של ייצור ומלאכה ולא פעילות בעלת אופי עסקי או מתן שרותים.

אמנם את הכנסותיה צוברת המשיבה "מעיצוב ותכנון שיווק" כפי שרשם בהחלטתו חבר הועדה שהיה בדעת מיעוט, אך עדיין לא שוכנעתי כי במקום העסק בו מדובר,

היינו ברח' השוק 42 תל-אביב מתנהלת פעילות מעין זו, ודאי לא כפעילות עיקרית, אשר תצדיק סיווגה כפעילות עסקית או בעלת אופי של מתן שרותים.

6. רב חברי הועדה התרשמו, מכל מקום, כי פעילותה העיקרית של המשיבה נושאת אופי "יצרני" ועל כן מן הדין לסווג את מקום עסקה הנ"ל כבית מלאכה לצורך גביית הארנונה.

קביעה זו מקובלת עלי, כאמור.

מכל מקום, לאור הנסיבות שהונחו בפני, רשאית היתה הועדה לקבוע את שקבעה. העובדה כי דעתם של חברי הועדה היתה חלוקה בשאלה זו אינה שוללת מהחלטת הרוב את סבירותה ולעניות דעתי את נכונותה.

לאור כל האמור לעיל, אני דוחה את הערעור.

המערער ישלם למשיבה הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסך - 20,000 ₪ בצרוף מע"מ.

המזכירות תמציא פסק דין זה לבאי כח הצדדים.

נ. ישעיה 54678313-251/07

ניתן היום ז' בתמוז, תשס"ח (10 ביולי 2008) בהעדר הצדדים.

נ. ישעיה, שופט

ח.ס.

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)